

Mikro- Makro

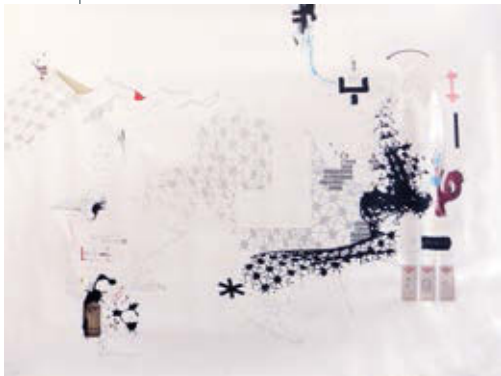
David Reumüller
és Josef Wurm
kiállítása

**Osztrák Kulturális Fórum,
2018. március 8. – április 9.**

David Reumüller és Josef Wurm, a fiatal osztrák festészet két képviselője a Fórum kiállítótermében egymással feszült párbeszédbe állítják munkáikat. Míg Wurm spontán gesztusokkal alakítja a színeket formává vásznain, addig Reumüller már elképzelt koncepciókat fejleszt aprólékos textúrákká, melyeket különböző felületekre visz fel a vászontól egészen a falakig.

„Elképesztően izgalmas találkozás a két fiatal alkotó közös munkája. Mindketten nagyon erős önálló koncepcióval rendelkeznek. David tűpontos képi asszociációkkal talál bele társadalmi, szociológiai jelenségekbe, mindig éppen aktuális vizuális rendszerekkel, technikával ötvözve azokat. A mélyen emberi és szárazan természettudományos, gépiesített anatómiai boncolgatás köpenyes professzora. Josef pedig ezeket a helyzeteket meg is éli, valóban feltárja, és kronológiától totálisan függetlenül kiírja, megfesti. Amit megalkot, mindig őszinte, átéli.”

SZULA ZSUZSANNA

DAVID REUMÜLLER – JOSEF WURM:
Részlet a *Mikro-Makro* című sorozatból,
2017

Kímélő program

A Hermina
Alkotócsoport
kiállítása

**FUGA,
2018. március 22. – április 9.**

Az audiovizualitás összefüggéseivel foglalkozó Hermina Alkotócsoport zeneszerzői, zenészei, képzőművészei a CentriFUGA-koncertsorozathoz kapcsolódnak *Kímélő program* című kiállításukkal. A CentriFUGA zeneszerzői közül többen az alkotócsoport tagjai, így ezzel a címmel is szeretnék kifejezni az összetartozást – bár azt nem ígéri meg, hogy minden bemutásra kerülő műalkotásnak köze lesz a mosógéphez. A *Kímélő program* felüldülést nyújt a tavaszi fáradtságtól szenvedőknek, a stressz miatt elgyötörteknek s azoknak, akik a rengeteg tavaszi esemény, ünnepek és választások miatt azt sem tudják, hova fordítsák a fejüket. Az elmúlt három évben a Hermina Alkotócsoport azon dolgozott, hogy olyan közös műveket hozzon létre, amelyekben a zene és képzőművészet egyaránt szerepet játszik. A kiállításon korábban már bemutatott és új művek egyaránt megtekinthetők, meghallgathatók.

ANTALACI: *Térlőtés no. 4*, 2017,
akril, vászon, hímzőfonal,
~ 30×30×30 cm

Futurum Perfectum

Posztapokaliptikus
reflexiók

**FKSE – Stúdió Galéria,
2018. február 20. – március 23.**

A posztapokaliptikus gondolkodásban benne rejlik egy antropológiai és történeti paradoxon, miszerint egy olyan optikát kínál fel, melyen keresztül az ember visszanéz önmagára, mégpedig saját „bevégződése” után. Eva Horn kultúratudós szerint ez a futurum perfectum apokaliptikus fantáziája, melynek tárgya a jövő mint katasztrófa. Vajon az ember képes-e kívülről reflektálni önmaga „eltűnését”, vagyis mennyiben és miként emberi még a túlélő tekintete? Illetve van-e története/történelme ennek a túlélőnek, ha a jelentésadó emberi világ legfeljebb csak romként hozzáférhető? Vagy már csak természettörténet adódik számára?

A *Futurum Perfectum* című kiállítás ezekre a kérdésekre próbál választ találni, miközben a posztapokaliptikus paradoxon képzőművészeti, illetve képpoétikai kontextusát vizsgálja. A tárlat középpontjában Lichter Péter *Fagyott május* című kísérleti horrorfilmje áll, melyet a Budapest Horror-szcénához tartozó képzőművészek és alkalmi szövetségeseik reflektálnak különböző mediális stratégiákkal. Rész vevő művészek: Fridvalszki Márk, Szűcs Attila, Keresztes Zsófia, Gyórfy László és Kis Róka Csaba.

LICHTER PÉTER: *Fagyott május*, 2017,
film, 72 perc

Kísérletek és illúziók

Vachter János
kiállítása

**Kortárs Művészeti Intézet,
Dunaújváros,
2018. február 22. – március 24.**

Vachter János fotográfus bemutatkozó kiállítására a Kortárs Művészeti Intézetben került sor a *3in1* című tárlat keretén belül, 2005-ben. Talán sors- vagy törvényszerű, hogy pályafutásának e fontos állomása is az ICA-D. „...ha bármit kiemelünk a megszo- kott kontextusából, ahol szinte észre sem vesszük a létezését, ha méretét növeljük, csökkentjük, ha elforgatjuk, vagy éppenséggel máshonnan nézzük meg, mint ahogyan azt megszoktuk, akkor nem elkerülhető, hogy rácsodál- kozzunk. Illetve egy módon kerülhető el, ha azt mondjuk: mi ez a marhaság? De ha hagyjuk, hogy elkezdjenek nyug- talanítani vagy meglepni, gyanako- dásra vagy éppen mosolyra készíteni a hétköznapi kontextusukból kiraga- dott tárgyak, akkor megtörténik velünk a csoda. Semmi különös, semmi új, csupán az, ami azóta, hogy valaki elkezdett rajzolni a barlang falára, rendre megtörténik. Azzal, aki hagyja.”

**RÉSZLET ANDRÁS LÁSZLÓ VACHTER
JÁNOS FOTÓIRÓL ÍRT ESSZÉJÉBŐL**

VACHTER JÁNOS: *Pagodakarfiol*, 2018, röntgenfilm, 80×112 cm

Malkovich Malkovich Malkovich

A Budapest
FotóFesztivál
nyitóprogramja

**Múcsarnok,
2018. március 1. – május 13.**

A Budapest FotóFesztivál Sandro Miller amerikai sztárfotós és John Malkovich világhírű színész projektjével nyit, a *Malkovich Malkovich Malkovich – Tisztelet a kamera mestereinek* című kiállítással. Ha eddig bárkinek kétsége lett volna, hogy John Malkovich képes-e eljátszani egy kislányt, esetleg kettőt vagy az amerikai mozi szexbom- báját, Marilyn Monroe-t, méghozzá aktfelvételen, a Múcsarnokban bemu- tatott kiállítást látva felhagy a szkep- szissel. A féktelen, de korántsem parttalan, nagyon is komoly, mégis roppant szórakoztató művészi játékhoz persze legalább két varázsló szük- séges: a színész és a fotográfus. Végre a magyar közönség is talál- kozhat azokkal a fantasztikus fényké- pekkel, amelyeken Malkovich és Miller egyáltalán nem hagyományos módon hajt fejet a fotó- és filmtörténet nagyjai előtt.

© Sandro Miller

SANDRO MILLER: *Annie Leibovitz / Meryl Streep*, NYC (1981), 2014

A szigeteken

Bartis Attila
kiállítása

**A Magyar Fotográfusok Háza –
Mai Manó Ház,
2018. március 1. – május 13.**

Az idén ötvenéves Bartis Attila eddigi legnagyobb fotókiállítása az elmúlt években készített felvételeit mutatja be, az alkotó második otthonául választott Indonéziában készült sorozatait állítva a tárlat középpontjába. A majd' száz fekete-fehér nagyítás a galéria két szintjén nem egy távoli táj felfedezésével kecsegtet, épp ellenkezőleg: a szerző fotográfiával kapcsola- tos elképzeléseit mutatja meg a képek egyéni kompozíciós rendje és témaválasztása révén.

Bartis regényei (*A nyugalom*, *A vége*) Amerikától Kínáig nemzetközi hírnevet hoztak számára, de írói tevékeny- sége mellett pályáját végigkísérte a fotográfia is. Az utóbbi harminc évben az írás, azaz a gondolat rögzítése és a kép, vagyis a látható pillanat megörö- kítése párhuzamosan, egymást kiegészítve kötötték le a művészi figyelmét. A képek által kiváltott asszociációk, a sorozatok szerkesztésének elvei felis- merhetők prózájában is. Nem véletlen, hogy regényeiben és drámaiban is többször feltűnik a fotográfus alakja, hősei gyakran vesznek kamerát a kezükbe.

BARTIS ATTILA: *Piaci kutya, Kulon Progo, Jáva*, 2014